

Ostatni gwóźdź Zwycięstwa

Rząd Polski zwrócił się do mocarstw z żądaniem, aby traktat pokojowy z Niemcami podpisany został w Warszawie. To, że cała prasa niemiecka dała nagłówki do Friede „in Warschau“, lecz „von Warschau“ i zaopatrzyła je wielkim znakiem zapytania, jest tym wiele mówiącym nuansem, który zrozumiał się staje na tle niemieckiej reakcji na wiadomość o marcowej konferencji Czterech Ministrów w Moskwie.

Mowę Byrnasa w Stuttgarcie, którą zachłystywała się prasa niemiecka, przyrównać można do „V 1“ w r. 1944. Wówczas i obecnie radość wśród Niemców była ogromna. Potrzeba było jednak kilku miesięcy, aby Niemcy przekonali się, że dano im widowisko równie efektywne, jak niecelne i nieskuteczne. Strzelający miał satysfakcję, że strzelał wysoko, bo aż w stratosferę niemieckich nadziei, pocisk — natomiast rozprysł się, nie czyniąc istotnych szkód „odwiecznym wrogom“ niemieckich nadziei.

Toteż nowojorskie porozumienie zaskoczyło Niemców. Wydało im się, że po zwycięstwie republikańców w Ameryce i po opowaniu kryzysu w Labour Party nie ma mowy o kompromisie anglosasko - sowieckim. Związek Radziecki będzie zmuszony do zgody na budowę „niepodległych, wolnych Niemiec“ bez żadnych zastrzeżeń. Granice Niemiec wrócą conajmniej do roku 1919 jeśli nie do roku 1938. Ta fala optymizmu hitlerowskiego została zniszczona optymizmem Byrnasa, Mołotowa i Bevina zamanifestowanych w wywiadach po nowojorskim ustaleniu planu na rok 1947.

NADZIEJE ZAWIODŁY

Rozpoczynająca się 14 stycznia konferencja w Londynie, mając przygotować materiały do moskiewskiej konferencji, nie przestraszyła Niemców. Schuhmacher wyraża się o Londynie jak najcieplej. Doradca gen. Mc. Narneya, Mr. Murphy, który będzie delegatem St. Zjednoczonych na londyńskiej konferencji, oświadczył, iż nie uważa za wykluczone przyzwanie ekspertów niemieckich do Londynu, aby mogli wyrazić swe opinie. Londyn zamigotał więc Niemcom znów mirażem furtki, przez którą wejść będą mogli do polityki światowej jako „pars inter pares“.

Następnego dnia przyszła jednak wiadomość o konferencji głównej w Moskwie. Po słowie Moskwa w nagłówkach prasy niemieckiej pojawił się znak zapytania. Niemcy nie wierzyli, aby Byrnes po mowie w Stuttgarcie chciał jechać do Moskwy. Wiadomość jednak została potwierdzona, więcej, podkreślona deklaracją czterech ministrów, że wobec sukcesu nowojorskich rozmów pełni są optymizmu dla przyszłych prac londyńskiej i moskiewskiej konferencji.

Przygotowawczy charakter konferencji londyńskiej został wyraźnie podkreślony. Rozstrzygnięcia zapaść mają w marcu w Moskwie. Konsekwencja z jaką polityka moskiewska przebudowywa kulturalnie, społecznie, gospodarczo i politycznie wschodnią część Niemiec między Łabą a Odrą, budzi niepokój wśród Niemców w obliczu moskiewskiej konferencji.

Tak to geografia trapi dziś Niemców, którzy po Stuttgarcie sądzili, że znajdują się w całości w „hemistrefie zachodniej“, która z ich pomocą obejmie wkrótce całą kulę ziemską.

Na tym dopiero tle rozczarowań niemieckich na trasie Stuttgart — Nowy Jork staje się zrozumiałym lęk przed „warszawskim pokojem“. Rok 1947 nawet zaczęty przez Niemców dobrze w Londynie miałby poprzez Moskwę zakończyć się w Warszawie?

„WARSZAWSKI POKÓJ“ TO NIE ZEMSTA

Warszawa nie jest Wersalem, w którym Bismarck dyktował warunki pokoju Francji, aby po 50 latach na tych samych bliźszych parkietach wielki Clemenceau mógł zrewanżować się odmiennym dyktatem. Warszawa, to nie jest miejsce dyplomatycznych rewanżów czy politycznych odwetów. Warszawa jest w tej wojnie symbolem najpotworniejszych zbrodni, których nie potrafi się wyprzeć nigdy naród niemiecki. „Wersalski pokój“ — to brzmi jak nazwa dla gry zręczności albo dla bardzo dyplomatycznej zemsty. „Warszawski pokój“ to nie zemsta dyplomatyczna czy polityczna, ale coś bardzo dalekiego od nienawiści czy gry

dyplomatycznej, to symbol sprawiedliwości. „Warszawski pokój“ — to brzmi jak ostrzeżenie wiekom dane, to brzmi jak dźwięk żelaznej płyty, rzuconej na przeraźliwą przeszłość. Kto płytę tę zechce podważyć, temu przeszłość okaże się obliczem Warszawy. Niemcy wiedzą, że „pokoju

(Dalszy ciąg na str. 2)

List Marii Mickiewicz

Wnuczka Wieszczki Narodu do Rodaków

WARSZAWA, 10.1 (PAP) — Maria Mickiewicz, wnuczka Adama Mickiewicza, zwraca się do rodaków z następującym listem:

Droży Rodacy! Mogę się pochłubić, że od wczesnej młodości spełniałam swe obowiązki wobec Ojczyzny, choć nigdy w mym życiu nie mieszałam się do walk politycznych. Oznaki sympatii i przywiązania, których mi nigdy nie szczędziliście, wzruszały mnie tym głębiej, że pochodziły ze wszystkich warstw społecznych, bez różnicy partii czy wyznania. Ale czasy się zmieniły i żyjemy obecnie w epoce i w atmosferze wyjątkowej, która wymaga wyjątkowej ewolucji umysłów. Jeżeli chcemy ureczywistnić i utrzymać prawdziwe zjednoczenie umysłów i serc polskich, by pomóc Ojczyźnie, dźwignąć ją z ruin, to musimy wszyscy zdobyć się na wyjątkowy wysiłek w tym kierunku. Wiemy wszyscy dobrze, że przedwojenna polityka naszego kraju doprowadziła do katastrofy, jakiej drugiego przykładu nie ma w naszych dziejach. Aby wyjść z tej katastrofy i uzyskać utraconą wolność, nasi żołnierze bili się i ginęli na tyłu frontach. Niestety, znaleźli się zaślepieni politycy, którzy przeszkodzili powrotowi naszych bohaterów do oswobodzonej Ojczyzny, czekającej na nich, aby razem święcić zwycięstwo w opoju odzyskanej wolności. A równocześnie swymi intrygami z zewnątrz podważali w kraju zjednoczenie narodu, nieodzowne do obrony i utrzymania odzyskanych Ziemi Zachodnich. Ale skończyła się na zawsze rola takich polityków. Polska chce porządku, spokoju i pokoju, a nie walk wewnętrznych i nowej wojny. I dlatego nasze zaufanie jest po stronie Bloku Wyborczego Stronnictw Demokratycznych. Za sprawą tych to właśnie stronnictw — żołnierze polscy, przybyli ze wschodu, oswobodzili ziemię naszą od wroga. Te stronnictwa wypisały w swym programie hasło jedności narodowej. Wiem dobrze, że nie wszystko jest jeszcze w Polsce jak należy, ale mimo to mam zaufanie do ludzi, którzy urzeczywistnili wyswobodzenie narodu. I dlatego oddaję mój głos Blokowi Wyborczemu Stronnictw Demokratycznych, którego hasła i praca, kontynuując dzieło demokratyczne mego wielkiego dziada, Adama Mickiewicza, będą urzeczywistniały coraz lepszą przyszłość Polski. Niech żyje Polska!

(—) Maria Mickiewicz

Niemcy nie dopuszczeni

Przed konferencją zastępców ministrów spraw zagranicznych

LONDYN, 10. 1. (API). — Korespondenci dyplomatycznej agencji Reutersa podkreślają, że w chwili, gdy do konferencji zastępców ministrów spraw zagranicznych pozostało do zaledwie 5 dni, tylko dwa państwa poza wielką czwórką wyznaczyły swoje delegacje.

Są to Polska, która wysłała swoją delegację pod przewodnictwem socjalisty ministra spraw zagranicznych prof. Leszczyńskiego i posła w Pradze czeskiej — ministra Wierbłowskiego — oraz Czechosłowacja, którą reprezentować będzie w Londynie minister spraw zagranicznych Jan Massaryk. Oczekuje się, że inne zaproszone państwa wyznaczą swoje delegacje w najbliższych dniach.

Wielkie mocarstwa reprezentowane są przez następujących delegatów: W. Brytania — dla sprawy Niemiec William Strang, doradca polityczny Brytyjczyków w Niemczech, dla Austrii — lord Hood. Związek Radziecki dla Niemiec i Austrii — Fiedor Gusiew, do niedawna ambasador sowiecki w W. Brytanii, obecnie wiceminister spraw zagranicznych ZSRR, Francja dla

Niemiec i Austrii — Couve de Murvielle, delegat Francji na Radzie Ministrów Spraw Zagranicznych w N. Jorku. St. Zjednoczone dla Niemiec — ambasador Murphy, dla Austrii — dowódca naczelny wojsk amerykańskich gen. Mac Clark,

Kola nieoficjalne w Londynie podkreślają, że wyznaczenie przez Polskę i Czechosłowację tak szybko swoich delegacji jest dowodem ważności konferencji londyńskiej dla tych państw. Uważa się tu, że mimo wielokrotnej sugestii ze strony niemieckiej przedstawiciele tego kraju nie będą dopuszczeni do wyrażenia swoich poglądów.

WARSZAWA, 10. 1. (PAP). — W dniu 10 bm. udała się na konferencję w sprawach niemieckich do Londynu delegacja Rządu RP. w następującym składzie: przewodniczący — wiceminister spraw zagranicznych dr. St. Leszczyński, zastępca przewodniczącego — ambasador St. Wierbłowski, poseł nadzwyczajny i minister pełnomocny RP. w Pradze; członkowie delegacji: Jerzy Michałowski, ambasador RP. w Londynie szef Polskiej Misji Wojskowej w Niemczech gen. Pra-

win, przewodniczący komisji delimitacyjnej gen. Prugar-Ketling, nacelnik wydziału środkowo-europejskiego w ministerstwie spraw zagranicznych Maria Wierna. Sekretarzem delegacji jest radca MSZ Lobodycz. Równocześnie wyjechali eksperci.

Rozstrzygnięcie konkursu „Domu Słowa Polskiego“

W dniu 7 stycznia 1947 r. zebrał się Sąd Konkursowy dla rozstrzygnięcia konkursu na kompleks gmachów wzorowej drukarni i gmachów biurowych „Czytelnika“.

Jak wiadomo kompleks tych budynków ma stanąć w pasie zielenicy między ulicą Towarową i Miedzianą z jednej strony, a Srebrną i Prosta z drugiej, czyli na terenie okalającym obecny Plac Kazimierza Włókatego w Warszawie.

Po szczegółowym rozpatrzeniu na kilku posiedzeniach wszystkich prac przedstawionych, Sąd konkursowy w składzie: Przewodniczący — Kierownik BOS inż. Roman Potrowski, Sedzia - Referent — prof. inż. arch.

Marsz. Montgomery

na Kremlu. Wizyta w atmosferze wzajemnego zaufania

MOSKWA, 10. 1. (API) — Szef brytyjskiego sztabu generalnego marszałek Montgomery złożył dzisiaj wizytę generalissimusowi Stalinowi na Kremlu.

W dniu wczorajszym marsz. Montgomery przyjął czołowych dowódców sowieckich na obiedzie. Obecny był m. in. również sowiecki minister spraw zagranicznych Andrzej Wyszynski.

Marszałek Montgomery, przemawiając do zebranych powiedział m. in.: „Celem mojej wizyty jest przywrócenie zaufania, które jest konieczne w chwili budowania pokoju światowego“.

Posel Wierbłowski

ambasadorem

WARSZAWA, 10.1. (PAP) — Poseł nadzwyczajny i minister pełnomocny RP w Pradze Stefan Wierbłowski otrzymał tytuł ambasadora ad personam.

Byrnes

jeszcze będzie mówił

WASZYNGON, 10.1. (PAP) — Byrnes udaje się w sobotę do Cleveland, gdzie wygłosi swą ostatnią mowę oficjalną. Dokładna data przyjazdu gen. Marshalla nie jest jeszcze znana. Do czasu jego przybycia Byrnes ma urzędować na stanowisku sekretarza stanu USA



Prezydent Bierut przemawia. Na pierwszym planie premier Osóbka-Morawski

Problem wody musi być rozwiązany

Sprawa wodociągów w Łodzi pilniejsza od innych inwestycji

Do najbardziej niezbędnych do życia artykułów należy chleb i woda. Brak jednego lub drugiego jest dla człowieka katastrofą. Dlatego właśnie największe skupiska ludzkie powstawały na ogół na ziemiach żyznych i obficie nawodnionych. Plany rozbudowy miast przewidują w pierwszym rzędzie rozwiązanie sprawy zaopatrzenia w wodę.

Łódź stanowi pod tym względem niezbyt szczęśliwy wyjątek. Rozbudowana w pośpiechu, bezplanowo i chaotycznie, do niedawna była jeszcze całkowicie nieskanalizowana i pozbawiona wodociągów. Przed wojną zajęto się wreszcie na serio skanalizowaniem miasta i rozpoczęto prace. Opracowano plany, według których Łódź miała otrzymać wodę z Błękitnych Źródeł pod Tomaszowem Mazowieckim.

Wielkie plany nie doczekały się realizacji z powodu wojny. Za ledwie kilka ulic i to tylko częściowo włączono do sieci wodociągowej. Reszta miasta skazana jest na korzystanie ze studni, pomp i hydrantów, czerpiących niewielkie ilości podskórnej wody. Do wojny studnie te od biedy zaopatrywały mieszkańców w wodę, ale obecnie sytuacja staje się coraz bardziej krytyczna.

Zapasy wody podskórnej w wielu miejscach wyczerpały się, pompy i hydranty uległy zepsuciu. Całe dzielnice miasta są dziś pozbawione wody. Przed nielicznymi studniami grupują się długie „ogonki”, czekające z kubelkami na odrobinę wody, za którą oczywiście trzeba płacić.

W dodatku przyszły silne mrozy. Woda pozamarzała w rurach. Ilość wód źródeł wzmniejszyła się wydatnie. „Ogonki” przy pompach wydłużą się automatycznie, a mróz dochodzi przecież do 20 stopni!

Sytuacja rzeczywiście krytyczna. Woda staje się jakimś nieosiągalnym niemal skarbem. A potrzeba jej przecież do wszystkiego: do gotowania, do mycia się, do sprzątania. Jasne, że brak wody odbija się na stanie higieny, co znów ma ujemny wpływ na stan zdrowotny naszego miasta.

Naszkićcowawszy w ogólnych rysach katastrofalną sytuację trzeba się zastanowić nad radą. Dla przeszło półmilionowego miasta radę taką znaleźć nie łatwo. Nie jeden mózg pracuje nad tym, jak dotąd bezskutecznie.

Trzeba powiedzieć sobie szczerze: tę zimę musimy przebiedować. Nikt i nic nie może w tej porze roku pomóc. Ale pragnęlibyśmy i o to domagać się musimy stanowczo, żeby ta zima była ostatnią tego rodzaju. Żeby władze

miejskie wykorzystały przyszły sezon wiosenny, letni i jesienny do rozwikłania tego problemu. Musi on znaleźć rozwiązanie przed wszelkimi innymi, bo jest na prawdę palący.

Zabezpieczyć zaopatrzenie mia-

sta w wodę należy nawet kosztem zahamowania innych inwestycji. Cóż przyjdzie nam z odbudowanych domów i z gładkich nawierzchni ulic, jeśli brakować nam będzie wody?

Sądźmy więc, że będziemy wyrażicielami opinii ogółu obywateli naszego miasta, jeżeli zakończymy niniejszy artykuł gorącym apelem do władz miejskich, by opra-

cowały plan jak najszybszego uzdrowienia stosunków w dziedzinie wodociągów. Sądźmy, że mieszkańcy poszczególnych domów, czy ulic chętnie partycypować będą w kosztach włączenia do sieci wodociągowej.

Byłe nastąpiło to jak najprędzej.

W. O.

Ograniczać, ale z sensem

Dużą atrakcją w życiu Łodzi było swego czasu otwarcie domu towarowego przy ul. Piotrkowskiej Nr 102. Tanie ceny na materiały tekstylne oraz na przedmioty użytku codziennego były magnesem dla setek mieszkańców naszego miasta. Jak zwykle, okazjonalne ceny przyciągnęły także różnego rodzaju spekulantów, którzy wykupywali towar dla celów zarobkowych. Kierownictwo domu towarowego zorientowało się szybko, że w ten sposób idea sklepu interwencyjnego łatwo może być zwichnięta i wprowadzili dziecko idące ograniczenia.

Przed wszystkim postanowiono sprzedawać tylko pracującym za okazaniem legitymacji. Następnie wprowadzono zasadę, że każdy pracujący może kupować tylko dwa razy w miesiącu. Dla kontroli zaś przykłada się kupującym stemplek na legitymacji tramwajowej i wpisuje datę zakupu.

Abstrahuje od tego, że dyrekcja KEŁ nie przewidziała na legitymacjach dość miejsca na ten cel, za co zresztą nie można jej winić, uważamy, że ten system ograniczeń jest niesłużny. Przecież na raz może zakupić ktoś więcej towaru, niż inny przez rok.

Jedynym naszym zdaniem słusznym, ograniczeniem jest wyznaczenie sumy maksymalnej, za którą może każdy nabyć towaru w miesiącu. W związku z tym ci, którzy chcieliby być klientami domu towarowego musieliby zarejestrować się i otrzymać specjalne legitymacje, w których przy każdym zakupie wpisywał się będzie data i suma w złotych.

Pracy będzie dla kierownictwa więcej, ale za to porządek i sprawiedliwość zapewniona.

SLAW.

Dzieci łódzkiej ulicy będą otoczone opieką

Nowopowstałe Tow. „Rodzina” otworzyło świetlicę przy ulicy Wólczańskiej 216

Do wielu anomalii odbudowującego się życia społecznego należą w wielkich miastach tzw. dzieci ulicy. W Łodzi liczba małych sprzedawców gazet, papierosów itp. jest bardzo poważna. Na ulicy, w tramwaju, na dworcu, w cukierni, w kinie, dosłownie w każdym miejscu publicznym mały, sprytny urwis proponuje, najczęściej w sposób natrętny — gazetę, papierosy, kalendarzyki, grzebień itp. lub domaga się jałmużny.

Jedni dają mu jakiś datek „na odczepne”, inni coś kupią, najczęściej jednak odpędzają z rozdrażnieniem natręta.

A przecież nie zawsze mały „gazeciarski”, „papierosiarski” czy młodociany zebrał sam ponosi winę za to, że karmi go i wychowuje ulica. Nie każdy z nich — to dezertier ze szkoły, żądny przygód i pieniędzy na papierosy, kino czy wódkę — Najczęściej na ulicę wypchnęła dziecko z domu nędza lub — zły opiekun.

„Dzieci ulicy” nie można winić za błędy dorosłych. One, najczęściej, nie są winowajcami, lecz ofiarami.

Dla tych dzieci łódzkiej ulicy gro no ludzi dobrej woli zorganizowano namiastkę domu: świetlicę - gospodę.

Jedną jedyną świetlicą w dużym, półmilionowym mieście — to bardzo mało. A przecież jednocześnie bardzo dużo. Dużo, bo zrobiono pierwszy krok w tej dziedzinie, która leżała zupełnie odłożym.

Inicjatorami roztoczenia opieki nad „dzieci ulicy” są organizatorzy przedwojennej instytucji, tzw. „Kropki Mleka”, czyli towarzystwo „Opieki nad Matką i Dzieckiem”.

Łódź otrzymała latarnie lotnicze

Dowiadujemy się, że nadeszły do Polski radiolatarnie elektryczne i radiogonometry.

Zainstalowanie radiolatarni na lotnisku w Łodzi zwiększy bezpieczeństwo lądowania w nocy, jak też w i czasie mgły. Dzięki rozświetlaniu promieni świetlnych, jak również nadawaniu sygnałów radiowych z ziemi lotnik będzie mógł doskonale orientować się gdzie znajduje się lotnisko.

Aparaty te sprowadzone zostały do Polski ze Szwecji. W najbliższym czasie zostaną one zastosowane na lotnisku łódzkim.

Towarzystwo przyjęło obecnie nazwę — Towarzystwa Opieki nad Matką, Dzieckiem i Młodzieżą „Rodzina”.

„Rodzina” (której statut zatwierdzono w listopadzie r. z.) jako pierwszą, najbardziej palącą uznała sprawę opieki właśnie nad „dzieci ulicy”. Ta pierwsza świetlicza-gospoda — przy ul. Wólczańskiej Nr 216 — będzie jedną z kilku świetlic, jakie „Rodzina” projektuje uruchomić na terenie Łodzi.

Byłam właśnie na uroczystości

otwarcia świetlicy Nr 1 przy ulicy Wólczańskiej 216. Uroczystość, połączone z skromnym podwieczorkiem, zgromadziła około trzydziściorga dzieci, przeważnie chłopców. Wchodzących witali koleżdy okrzykami: „Jak się masz, gazeciarski!” — „dobry wieczór, papierosiarski!”. Dzieci choć pierwszy raz tu przyszły, czuły się dobrze i swobodnie. Odchodząc, przyrzekiły przy prowadzić tutaj swoich rówieśników.

Może „Rodzina” zastąpi im choć w części dom?

H. P.

Utrata praw do kart aprowizacyjnych nie pozbawia pracownika możliwości korzystania z ulg dla świata pracy

Na wczorajszej konferencji w Wydziale Aproprowizacji i Handlu Zarządu Miejskiego w Łodzi omawiana była sprawa przyznania ulgowej taryfy za zużycie światła, gazu oraz za przejazdy tramwajowe i przy opłacie komornego dla pracowników, którzy na mocy omawianego już przez nas za rządzenia Min. Aproprowizacji i Handlu z dnia 23 ub. miesiąca, od dnia 1 lutego, tracą prawo do otrzymania kart zaopatrzenia.

Delegat OZKK p. Ratajczyk nakreślił stanowisko Związków Zawodowych w tej sprawie. Związki Zawodowe są stanowczo przeciwnie pozbawiania wspomnianych ulg grup pracowniczych wymienionych w zarządzeniu o cofnięciu kart zaopatrzenia. Stanowisko to Związków Zawodowych, według słów p. Ratajczyka nie odnosi się do pracowników, zatrudnionych w przedsiębiorstwach prywatnych. Również Związki Zawodowe nie sprecyzowały dotąd dokładnie swego stanowiska w sprawie pozbawienia ulg dziennikarzy, literatów i artystów, którzy nie są urzędnikami żadnych przedsiębiorstw, jakkolwiek Zw. Zaw. są zasadniczo za tym, by te grupy pracowników otrzymały prawo do ulg.

Po przemówieniu delegata OKZZ przedstawiciele elektrowni, gazowni i tramwajów miejskich oświadczyli, że przy udzielaniu ulg dla świata pracy nie będą braли za podstawę faktu otrzymywania przez pracownika karty zaopatrzenia, lecz będą te ulgi stosować na podstawie zaświadczeń pracy, w stosunku zaś do niezatrud-

nionych dziennikarzy, literatów i artystów będą respektowały nadal zaświadczenia Związków Zawodowych.

Zarząd Nieruchomości będzie nadal przestrzegał kart zaopatrzenia jednak pracownicy, którzy je utracą z dniem 1 lutego na mocy omawianego zarządzenia będą korzystali z ulg przy opłacie komornego na podstawie zaświadczeń pracy, dziennikarzy zaś literaci i artyści — na podstawie zaświadczeń Związków Zawodowych.

Dziennikarze, literaci i artyści otrzymają więc ulgi narówni z pracownikami innych zawodów. Sprawa rekompensaty za cofnięte karty aprowizacyjne nie została dotąd rozstrzygnięta.

Akademickie

zebranie przedwyborcze

Akademicki Komitet Wyborczy organizuje w sobotę, dnia 11 stycznia b. r. o godz. 14.30 w sali kina „Polonia”, przy ul. Piotrkowskiej Nr 67

Zebranie Przedwyborcze.

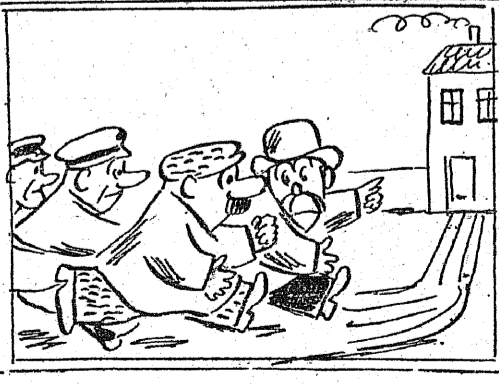
Przemawiać będą: prof. dr Jaroszyński (członek Rady Szkół Wyższych) prof. dr Zukowski.

Po zebraniu wyświetlany będzie film „Zakazane piosenki”. Wejście za okazaniem legitymacji studenckiej.

Kto przeciw trójce wojuje od trójki ginie



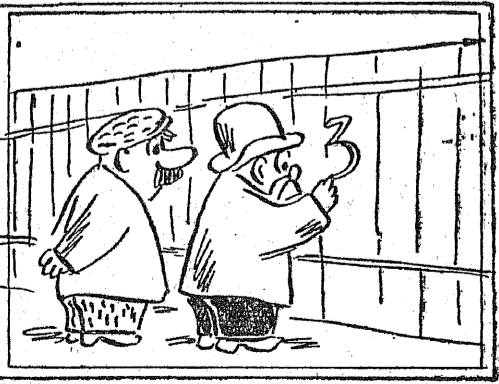
Forsa wzięta od faceta
Okazała się niestety



Falszywych banknotów kupką.
Pędzą zatem Fiutek z Krupką



I milicji patrol cały.
Za facetem pędzą cwalem

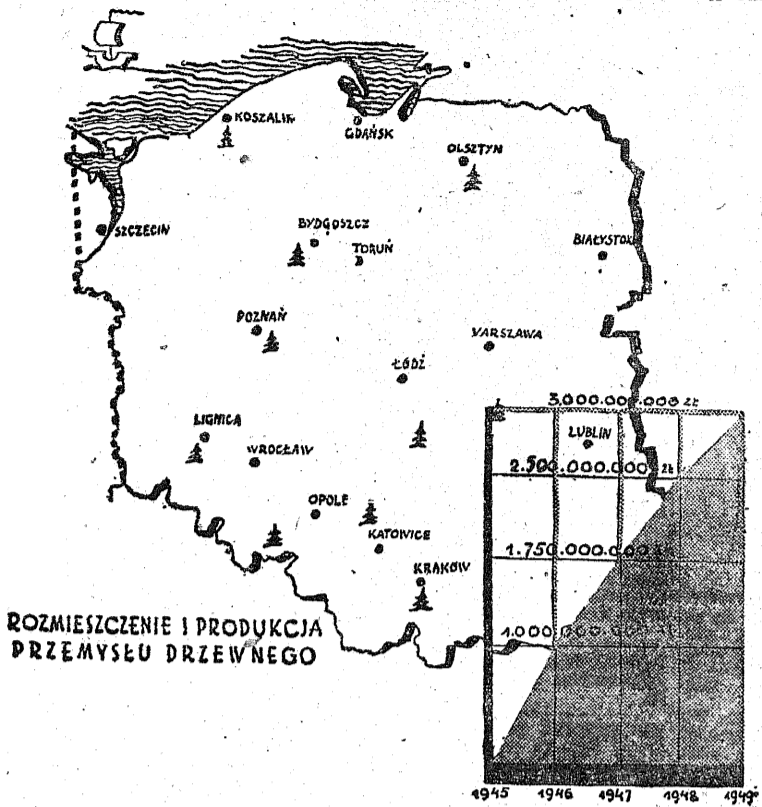


Falszeryz siedzi. Siedzieć będzie.
„Trójka” zaś widnieje wszędzie.

Przemysł drzewny rozwija się pomyślnie

Wartość produkcyjna wyniesie w r.b. miliard złotych

Produkcja mebli na wielką skalę, otworzyła przed przemysłem drzewnym jak najbardziej pomyślne perspektywy rozwojowe. Wzrastać będzie kolejno do 1.750 milj zł, 2.500 milj zł, wreszcie do 3 miliardów zł w r. 1949. Podstawowym dla produkcji surowcem jest obróbkę drzewo, okrągłe którego zapotrzebowanie w r.b. sięga 100 tys. m. sześć., a w ostatnim roku planu — 384 tys. m. sześć.



Niezależnie od wielkiego zapotrzebowania na rynku wewnętrznym istnieją bardzo poważne możliwości eksportu. Już teraz Anglia jest naszym poważnym odbiorcą, a w przyszłości zwiększy jeszcze niewątpliwie swe zamówienia. W r.b. wartość produkcji według obecnego kursu złotego wyniesie 1 miliard zł. W następnych latach

zawarcia umowy zbiorowej dla pracowników tego przemysłu. B.

Znaczną ilość surowca ma otrzymać przemysł prywatny

Z inicjatywy Ministerstwa Przemysłu w dniu 11 stycznia b. r. w Katowicach ma się rozpocząć Ogólnopolski Zjazd Izby Przemysłowo-Handlowych, który będzie omawiał akcję zorganizowania Związków Zrzeszeń poszczególnych odłamów przemysłu prywatnego.

Wkrótce po Zjeździe w Katowicach mają się odbyć w Warszawie zjazdy branżowe wszystkich zrzeszeń przemysłowych, które zobrazują sytuację przemysłu prywatnego w kraju i możliwości jego udziału w trzyletnim planie odbudowy.

Zawarte zostanie porozumienie przedstawicieli przemysłu prywatnego z Centralnym Zarządem przemysłu państwowego, ustalające przejęcie przez przemysł prywatny pewnych zamówień sektora państwowego. Przemysł prywatny ma zatem spełnić rolę pomocniczą w produkcji przemysłu państwowego i w związku z tym otrzyma znaczne przydziały surowców.

Ponieważ na zjazdach w Warszawie będą omawiane metody współdziałania przemysłu prywatnego z kupiectwem, wezmą w nich udział przedstawiciele Naczelnej Rady Zrzeszeń Kupieckich. Poruszona ma być również kwestia plac w przemyśle prywatnym i sprawa

POLONIA IMPORTING COMPANY

159-43rd Street
Pittsburg (1), Pa., U. S. A.

załatwia przesyłki pieniężne, paczek żywnościowych i odzieżowych do Polski i innych krajów; poszukiwania osób zaginionych podczas wojny w Europie i innych krajach; wskazuje adresy Polaków, zamieszkałych w Ameryce; załatwia formalności, związane z przyjazdem do Ameryki na stały lub przejściowy pobyt; pomaga w nawiązywaniu kontaktu z Polakami, zamieszkałymi w Ameryce; interesuje się importem do Ameryki następujących towarów:

- 1) kilimy, lalki ludowe, stroje ludowe, zabawki, wyroby zakopiańskie itp.;
- 2) szynka w puszkach, sery, ogórki w puszkach, cukierki, czekolada, pierniki, chałwa, grzyby suszone, szprotki w puszkach, kminek, kiełbasy, kiełbasy suszone, zupy w proszku i t.p.;
- 3) firanki, obrusy, chustki na głowy i t.p.;
- 4) wyroby ceramiczne i szklane.

FABRYKA DYWANÓW
w Zielonej Górze
na Dolnym Śląsku

ZATRUDNI:
Klejarza na maszynie do klejenia osnów chodnikowych
postrzygacza na maszynie do strzyżenia chodników i dywanów,
pianiste do objęcia referatu planowania.

Zgłoszenia przyjmuje Wydział Personalny Dyrekcji Przemysłu Jedwabniczo - Galanterijnego, Łódź, ul. Traugutta 4. (P. 57)

„CZWÓRKA“
BIURO BUCHALTERYJNO-REWIZYJNE

Łódź, Andrzeja 4, I p. m II prowadzone pod kierownictwem wybitnych fachowców, przyjmuje wszelkie prace wchodzące w zakres księgowości. Informacje od godz. 15-18, tel. 172-51.

URZĄDZENIA I DRUKI
KSIĘGOWOŚCI PRZEBITKOWEJ

Taylorix

dostarcza
Fa „HAWAG“
Sp. z o. o.
WARSZAWA, UL. JASNA 5

Skład Konsygnacyjny
ŁÓDŹ, UL. ZGIERSKA 41

Przejsłowe zamówienia przyjmuje się telefonicznie Nr 151-17. (147)

TEATR KOMEDII MUZYCZNEJ „LUTNIA“ — Piotrkowska 243

PREMIERA! D Z I S PREMIERA

„Hrabia Luxemburg“

operetka w 3-ach aktach z prologiem.

muz. F. LEHARA reżyseria: B. FOTYGO-FOLAŃSKI

Pocz. o godz. 19.

BIURA

ZAOPATRUJĄ SIĘ
W
materiały piśmienne
W
OKRĘGOWEJ SPOŁDZIELNI NAUCZYCIELSKIEJ
W ŁÓDZI

ul. PIOTRKOWSKA Nr 149. — Telefon 169-50.
(Ag. 559)

Powszechna Spółdzielnia Spożywców
w Łodzi
Wydział Transportowy
sprzedaje 2 auta osobowe
marki: »D.K.W.« i »N.S.W. Fiat«
w dobrym stanie.

Informacje: UL. LEGIONÓW 54/56 — TEL. 131-69. (Ag. 32)

Uwaga! Członkowie P.S.S.

W związku z dotkliwie odczuwanym brakiem sody do prania Wydział Handlowy P. S. S. nabył ostatnio 1 wagon proszku do prania.

W najbliższym czasie przewidziana jest następna partia wymienionego artykułu. Otrzymane ilości zostaną rozdzielone na wszystkie sklepy spożywcze P. S. S. proporcjonalnie do stanu członkowskiego.

Pierwszeństwo nabycia mają członkowie. (Ag. 33)

CHCESZ POPRAWY BYTU
KUP LOS DO I KLASY LOTERII KLASOWEJ
w szczęśliwej Kolekturze Nr 90

Aleksander Walas
ŁÓDŹ, POŁUDNIOWA 1 (róg Piotrkowskiej)
Ciągnięcie już w najbliższych dniach. (Ag. 30)

Przydziały materiałów włókienniczych
nie pobrane w terminie
SPRZEDAJEMY WSZYSTKIM RZEMIEŚLNIKOM
BEZ OGRANICZENIA

SPÓŁDZIELNIA „WŁÓKNO“ UL. PIOTRKOWSKA Nr 73“
(Ag. 17)

ŁÓDZKA SPÓŁKA TRANSPORTOWA Z O.O.
ŁÓDŹ, PIOTRKOWSKA 24 — TELEFON 260-18.

TRANSPORTY SAMOCHODOWE, KOLEJOWE, WAGONY ZBIOROWE
Przewozy lokalne, magazynowanie, inkaso (P. 58)

TOWARZYSTWO PRZYJACIÓŁ ŻOŁNIERZA

urządza
w lokalu „GRAND CAFE“
UL. PIOTRKOWSKA 72

ZABAWĘ TANECZNĄ

urozmaiconą występami artystycznymi.
ZNANA ORKIESTRA B-ci P I N D R A S S
zapewnia wesołe i beztrudne spędzenie czasu do rana.
Początek o godz. 21-ej.
(117 p.)

Od Wydawnictwa
Dla wygody P. T. Publiczności
Administracja „Dziennika Łódzkiego“
przyjmuje
OGŁOSZENIA I PRENUMERATY,
z dostarczeniem do domów
w „SKLEPIE POMOCY SZKOLNYCH“
Piotrkowsko 96, parter front. — tel. 212-47

UWAGA REPATRIANCI!

1. Repatrianci z Litewskiej, Białoruskiej i Ukraińskiej S. R. R. przebywający obecnie w Polsce, którzy pozostawili tam mienie, ale nie mają na nie ani „OPISÓW MIENIA“ podpisanych przez polską i radziecką stronę, ani „ORZECZEŃ ODSZKODOWAWCZYCH“ wystawianych przez P. U. R. — mogą wspomniane „ORZECZENIA“ wyrobić sobie w Dziale Prawnym przy Wojewódzkim Oddziale P.U.R.-u. W tym celu należy przedstawić albo dokumenty, albo dwu wiarogodnych świadków w terminie tylko do dnia 1 marca 1947 r.

2. Repatrianci z Litewskiej, Białoruskiej i Ukraińskiej S. R. R. przebywający obecnie w Polsce, którzy na pozostawione mienie posiadają „OPISY MIENIA“ ale podpisane tylko przez jedną stronę (tylko przez polskiego lub tylko przez radzieckiego przedstawiciela do spraw ewakuacji) — winni w terminie do dnia 1 marca 1947 r. złożyć te „OPISY“ w Dziale Prawnym przy Wojew. Oddziale P.U.R.-u celem dokonania zamiany na „ORZECZENIE ODSZKODOWAWCZE“.

Państwowy Urząd Repatriacyjny
Wojewódzki Oddział w Łodzi
ul. Sienkiewicza 58.
(P. 59)

ZAWIADOMIENIE O PRZETARGU

Centrala Zaopatrzenia Przemysłu Skórzanego w Łodzi ul. Piotrkowska Nr 107 ogłasza przetarg nieograniczony na dostawę:

- 1) 6500 m³ drzewa produkcyjnego bukowego odziemkowego w stanie suchym lub świeżym, przetartym lub nieprzetartym. Drzewo bukowe winno być koloru białego o małym jasnym rdzeniu.
- 2) 1500 m³ drzewa produkcyjnego grabowego w stanie nieprzetartym, suchego lub świeżego.
- 3) 500 m³ drzewa produkcyjnego brzoźowego, w stanie świeżym, nieprzetartym.

Z podaniem cen loco wagon, stacja załadowcza.
Drzewo powyższe musi odpowiadać wymogom technicznym I i II klasy norm określonych przez Dyrekcję Lasów Państwowych oraz w odniesieniu pozycji 1) i 2) winno mieć najmniej 26 cm. w cienkim końcu bez kory.

Oferty pisemne z dokładnym wyszczególnieniem oferowanych ilości oraz wszystkich danych składających należy w Centrali Zaopatrzenia Przemysłu Skórzanego (Wydział Ogólny), Łódź, ul. Piotrkowska 107 do dnia 25 stycznia 1947 r. godz. 12-ta w kopercie zamkniętej z napisem: „Oferta na dostawę drzewa produkcyjnego“.

Szczegółowe informacje można zasięgnąć w Wydziale Techn.-Budowl. Centrali Zaopatrzenia P. S. — Łódź, Piotrkowska 107.
Otwarcie ofert nastąpi w biurze CZPS przy ul. Piotrkowskiej 107 w dniu 25 stycznia o godz. 13-ej.
Centrala Zaopatrzenia P. S. zastrzega sobie prawo zmiany ilości drzewa, wyboru oferenta lub unieważnienia przetargu całkowicie lub częściowo bez podania powodu.

Centrala Zaopatrzenia Przemysłu Skórzanego.
(20/M)

PRZETARG

Przemysł Chemiczny „Boruta“ (Pod Zarządkiem Państwowym) w Zgierzu ogłasza przetarg nieograniczony na dostawę:
400 metrów kabla 3 95 mm² Alu na napięcie 3 kV.

Oferty w zalakowanych kopertach z napisem „Oferta na dostawę kabla“ należy składać w Wydziale Zakupów do dnia 1 lutego 1947 r. w którym to dniu o godz. 12-ej nastąpi otwarcie ofert w obecności zainteresowanych osób i przedstawicieli f-my „Boruta“.

Firma zastrzega sobie prawo nieprzyjęcia ofert bez podania przyczyn oraz wybór oferenta bez względu na cenę.
Zgierz, dnia 7 stycznia 1947 roku. (P. 41)

